

VENDÉGLŐSÖK LAPJA

„PINCZÉREK LAPJA“

A hazai szállodások, vendéglősök, kávéosok, pinczerek és kávéházi segédek érdekeit felkaroló szakközlöny.

„Az első magyar orsz. pinczemeszterek és pinczemunkások egylete“, a budapesti kávéházi segéd egylet“, a „Szatmár-Németi pinczér-egylet“ a „Székesfejérvári pinczér-egylet“, a „Szombathelyi pinczér betegsegélyező-egylet“, a „Győri pinczér-egylet“, a „Révkomáromi vendéglősök és kávéosok ipartársulata“, az „Aradi pinczér-egylet“-nek, a „Szabadkai pinczér-egylet“-nek, az „Aradi vendéglősök és kávéosok egyesületé“-nek, az „Ujvidéki szállodások, vendéglősök és kávéosok ipartársulata“-nak, a „Miskolci pinczér-egylet“-nek, a „Kassai vendéglősök, kávéosok, koremsárosok és pinczerek egylete“-nek, a „Székesfejérvári vendéglősök, kávéosok és italmérők ipartársulata“-nak, az „Ujpesti szállodások, vendéglősök és koremsárosok ipartársulata“-nak és a létesítendő országos pinczér-egyesület budapesti központi mozgalmai bizottságának

HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Megjelenik havonként kétszer, minden hó 5-én és 20-án.

Előfizetési ár:

Egész évre 12 kor. Félévre 6 kor.
Háromnegyed évre 9 „ Évesnegyedre 3 „

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

IHÁSZ GYÖRGY.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

VII. kerület, Akácfa-utca 7-dik szám.

Kéziratok és előfizetések ide intézendők.

Vendéglősök mozgalma.

A veszély közelebb hozza, ösztözetartásra kényszeríti az embereket.

A mi iparunk terén már régi, megszokott nóta ez a nóta: Rossz idöket élünk, rossz csillagok járnak!”

No, ha eddig is volt okunk ilyen siralmas versezt éneklésére, most még inkább van; mert hát mai nap-ság a rossznál is rosszabb idöket élünk.

A székes fővárosban a munkások ezrei munkátlanul, éhesen, fagyosan ödöngenek az utcákon; a kisebb hivatalnokok soraiban az anarchia kísért; míg a kereskedők üres boltokban, az iparosok zajtalan műhelyekben megadással várják, hogy mikor következik el rájuk a bukás ítélet-napja, a mikor lészen sirás, káromkodás és a fogak csikorgatása, a revolvernek és cyankálinak nagy kelete.

A mezei munkásokat földosztás ígéretével tartják vissza a zendülés-től, a birtokos-osztály pedig gyászkeretes levélben tudatja siralmas pusztulását.

Romlás, roskadozás minden vonalon s ezt még inségesebbé teszi a válságos politikai helyzet, a mely holttetemet kötöz a mi félig-meddig eleven testünkre.

Ilyen körülmények között hogyne lenne kétségbeejtő a mi helyzetünk. Leglátogatottabb vendéglőink kon-ganak az ürességtől, sem muzsika, sem jó bor, sem jó eledel nem csá-bitja be a vendéget.

„Nincs pénz, nincs pénz!“ men-tik magukat a törzsvendégek; ámde a vendéglősnek fizetnie kell. Házbér, adó, mézsáros, kereskedő nem tñri a halogatást.

Mit tegyünk? jajdulnak fñl a ven-

déglősök. A szorongatás e keserves napjaiban bevonnék az okos szót; ámde nem igen hallatszik az, tehát tanácstalanul állanak.

Igy történt, hogy a székesfőváros vendéglősökének egyik tekintélyes csoportja összeállott, hogy kipróbálja azt a sokszor kínált, de soha el nem fogadott orvosságot, a melyet összetartás, egyetértés neve alatt már az élet vén patikárusa, a tapasztalás.

Karikás Lajos szaktársunk érdeme, hogy alkalmat szerzett az általános óhaj teljesülésére.

Ő, lapunk szerkesztőjének közreműködésével, *értekezletre hívta össze* mindazokat a vendéglősöket, a kik az elviselhetetlen helyzet miatt nemcsak panaszra fakadtak, hanem azt

is sürgették, hogy a vendéglősök maguk tegyenek valamit önmagukért.

Szóke Imre szaktársunk szép be-rendezést vendéglőjében volt az első s az ezt követő három másik értekezlet.

Az első értekezlet ezélja az volt, hogy a nagyobb, éttermes vendéglősök közös elhatározással egyöntetű eljárásban állapodjanak meg az étkezésre szolgáló abonens-jegyeket illetőleg.

Ámde itt mindjárt oly vehemen-sen tört ki szaktársaimból az ezerféle panasz, a régi és új sérelmek miatti zúgolódás, hogy az értekezlet elha-tározta, hogy új, szélesebb körű értekezletet hí össze.

Erre a második értekezletre össze-seregülő szaktársaink zsufozásig töltöt-ték el *Szóke* Imre éttermeit. A panasz, kifakadás, valamint a helyzet orvos-lásának sürgetése szinte türelmetlen és zajos volt.

Két nézet körül oszlot meg az érte-kezlet.

Az egyik nézet, a melyet az érte-kezlet elnöke, *Karikás* Lajos szaktár-sunk javaslatára formált, a következő volt.

Minthogy a vendéglősök régi s ezen az értekezleten is részletesen előadott sérelmei maig sem orvosoltattak, sőt az újabb törvények intézkedéseivel még fokoztattak is; ennél fogva az értekezlet szükségét látja annak, hogy átiratilag forduljon a „Budapesti Szállodások, Vendéglősök és Koremsárosok Ipartársulatához“, hogy a vendéglősök érdekében erélyesebben lépjen föl, illetőleg ezzel az értekezlet-tel, mint az ipartársulaton kívül álló szaktársak bizottságával összekötte-tésbe lépven, a budapesti vendéglősök összességét hívja meg egy közös, nagy gyűlésre, hogy azon impozánsan

Kiss Géza István

(Szövege a 4 oldalon.)

tüntethessenek az új törvények sérelmesen méltánytalan intézkedései ellen; másrészt pedig közösen állapítsák meg a védekezésre szolgáló módokat és eszközöket.

Ezzel szemben az értekezlet többsége azon a nézeten volt, hogy az ipartársulat — az eddigi tapasztalatok szerint — sem szelleménél, sem szervezeténél fogva nem adhat garanciát arra, hogy a vendéglősök kívánalmait elég gyorsan és erélyesen juttatja kifejezésre; ezért azt kívánta, hogy a régi ipartársulat mellőzésével, az értekezlet maga vigye tovább az önvédelmi akció vezetését.

Mínhogy ez a két nézet kiegyenlíthetetlennek látszott, *lapunk szerkesztője* ezt a közvetítő indítványt terjesztette az értekezlet elé:

1. Mondja ki az értekezlet, hogy Budapest összes vendéglőseinek szakszerveletbe való egyesítése céljából előkészítő bizottság alakul.

2. Bizassék meg az elnök, hogy a mostani ipartársulathoz intézendő emlékiratot készítessen, a melyben a sérelmek elsorolása mellett kéressék föl az ipartársulat, hogy két hét alatt nyilatkozzék arról, vajjon hajlandó-e az értekezlet kívánalmainak érvényt szerezni. Ha igen, úgy az értekezlet tagjai, illetőleg az emlékirat aláírói nemcsak maguk lépnek a társulat kötelekébe, hanem erre mentől több szakszervelet iparkodnak toborzani. Ellenben, ha az ipartársulat az *emlékiratra nem válaszol*, vagy kielégítőleg nem válaszol, úgy az értekezlet, mint előkészítő bizottság, mozgalmat indít meg *új szakszervelet alakítására*.

3. Kéri az értekezlet, hogy az ipartársulat a budapesti vendéglősök összehívandó gyűlésén indítványképpen adja elő ennek az értekezletnek ezt a határozati javaslatát:

a) Mínhogy az 1884. évi XVII. törvényzikk vagyis az ipartörvény most van revízió alatt, a vendéglősök gyűlése akár feliratban, akár szóbelileg kérje egy a törvényhozástól, mint a kormánytól, hogy:

b) a XVII. törvényzikk V. fejezete olyképpen módosíttassék, hogy a XVII. törvényzikk 10. §-a szerint „engedélyezettnek” jelzett iparágak, illetőleg ennek a §-nak a) pontja alá foglalt *vendéglős ipar*, ruházatassék föl azzal a joggal, hogy ipartársulataik, ha a tagok többsége úgy kívánja, a XVII. törvényzikk IV. fejezetének 122. §-ában *qualifikált ipartestületnek tekintessék*.

Miután szerkesztőségünk részéről a határozati javaslat megokolásánál az előadó részletesen kifejtette azokat az előnyöket, a melyek az ipartestületi intézményből háramlanának ipa-

runkra, az értekezlet egyhangulag elfogadta a határozati javaslatot.

Karikás Lajos elnök az *emlékirat* megírásával szerkesztőségünket tisztelvén meg, annak irányát és hangját a harmadik értekezlet előtt változta az elnök.

Erre az értekezlet elhatározta, hogy az emlékirat kinyomattassék s aláírás végett az értekezlet tagjainak szétküldessék s egyuttal az ipartársulat válaszában meghallgatására, illetőleg a további teendő megbeszélésére új értekezlet hívassék össze.

A kinyomott emlékiratot 157 szakszaksz aláírásával küldöttük el az ipartársulathoz, mire a társulat elnöke, *Gundel* János, több választmányi tag kíséretében megjelent a negyedik értekezleten, hogy személyesen válaszoljon az emlékiratra.

A mily udvarias hangon szólt az emlékirat, oly lelkesen fogadta az ipartársulat elnökét.

Karikás Lajos üdvözlő szavaira *Gundel* János társulati elnök azonnal válaszolt s mindjárt részletesen válaszolt az ipartársulat nevében az értekezlet emlékiratára.

Elmondotta, hogy úgy a maga, mint az ipartársulat nevében megköszönte, hogy az értekezlet emlékiratában a kartársi érzület oly melegen van kifejezve; köszönte, hogy az értekezlet az ipartársulatot nem mellőzte.

Ezután kimutatta, hogy az ipartársulat méltó is erre a bizalomra, vagy csak udvariaságra; mert a társulat már több ízben tett lépést mindazoknak a sérelmeknek az orvoslására, a melyek az emlékiratban is elsoroltak. Ha nem dicsékedhetik sikerrel, ez nem a társulaton mult, hiszen a társulat tagjainak egy a baja, egy az érdeke valamennyi vendéglőseivel.

Mínhogy itt is többen sürtnék erősen hangoztatják azokat a viszszaéléseket, a melyekkel a szatócások a törvény oltalma alatt károsítják iparunkat; bátorodik kijelenteni azt, hogy a szatócások részéről kisebb veszély fenyegeti iparunkat, inkább a bortermelőktől, illetőleg azoknak mostani szövetkezeti mozgalmaitól kell tartanunk. Kimondja ezt, ámbar *lhász* lapjában e miatt többször igen erősen megtámadták.

(Kötelességünk itt megjegyeznünk, hogy az érdemes elnök ur itt feleli azt, hogy a nagyváradi kongresszuson a földművelési miniszter kijelentésére ezt az aggodalmat maga is tárgyaltannak nyilvánította. A mi bennünket illet, fölösleges olvasóinkat arra emlékeztetnünk, hogy mi alaposan, adatokkal, újabbnál újabb tényekkel igazoltuk azt, hogy a *termelők szövetkezése* ártani fog a *vendéglősökön uszoráskodó*,

lelküismeretlen borkereskedőknek, ellenben *iparunk felvirágzására fog szolgálni*, ha a vendéglősök a tőlünk javasolt szövetkezéssel biztosítják maguknak a termelőik mozgalmából a nekik kínálkozó előnyöket. Ez volt a nézetünk a multban, ez lesz a jövőben is.

Szerkesztő).

Ezután kijelentette, hogy az ipartársulat nemcsak elfogadja az értekezlet tagjainak tömeges belépését, hanem azt örömmel fogadja, sőt kéri, hogy iparunk fenyegetett érdekeinek hatóságos védelmére mentől több vendéglőst nyerjenek meg a társulathoz való csatlakozásra.

Talán ha látják, hogy az ipartársulat magához vonzotta az értelmes, hivatásuknak komolyan élő vendéglősök összességét, úgy az ipartársulat szavát több figyelemre méltatják az intéző körök.

Lépjének be az ipartársulatba azért is, hogy az ő öreg vállairól a friss, új elemek mielőbb erősebb, méltó kezekbe adják a társulat vezetését.

Ha ez így történik, ő nem veszi zokon; mert az a célja, az az óhajta, hogy a vendéglősök összessége mielőbb találkozzék a közös, nagy érdekek védelmében és a kartársi szeretetben.

Eljenzéssel fogadták *Gundel* szavait s miután még *Bokros* Károly kijelentette, hogy a vendéglősöknek alakulón levő országos szövetsége megadja az értekezlet óhajainak teljesítésére a szükséges erőt, az értekezlet kimondotta, hogy belép a „Budapesti Szállodások, Vendéglősök és Keresztmárosok Ipartársulata”-ba.

Ime ez annak a mozgalomnak a lefolyása, mely *Karikás* Lajos szakszerveletünk lelkesedéséből és áldozatkészségéből szerkesztőségünk *közremunkálásával* keletkezett a nyomasztó viszonyok kényszere alatt.

Örvendünk, hogy az ipartársulat, és az ennek kebelén kívül álló, egymásra gyanakvó elemek végre szemtől szemben állhattak egymással s így sokkal reménykedhetünk, hogy iparunk terén is mielőbb érvényesül az összetartó, vállvetett munkálkodás.

Ha ez az értekezlet nem oszlott el minden gyanut, ha az összetartás ezentul sem lesz teljes, úgy azért ki sem vádolhatja lapunkat; hiszen mi annyi méltatlan üldözés után, a magunk érdekeit és sérelmeit mellőzve, *szívesen munkálkodtunk azon, hogy a torzalkodás elenyésszék*.

Tudjuk azonban, hogy sokan vannak, a kik az értekezlet határozatát olyan „Vajudtak a hegyek s egeret szültek” féle határozatnak tekintik; mi tehát, a kik a szabad véleménynyilvánítás hívei voltunk, az elége-

detlenek nézeteinek nyitva hagyjuk lapunk hasábjait.

Ezzel a kijelentéssel *üdvözljük az értekezletet s köszöntjük az ipartársulatot, a melyről, mint mindég, ugy most is elismerjük, hogy rosszat nem akart; de utjait és eszközeit — ugy lehet — ezután sem ismerhetjük el helyeseknek.*

Borvizsgáló bizottságok. A földmivelésügyi m. kir. miniszter a mesterséges borok készítéséről és forgalomba hozataláról tilalmazásáról szóló 1893 XXIII. t.-cz. 11. §-a értelmében alakított állandó borvizsgáló szakértő bizottságok tagjaivá az 1900-ik évre a következőket nevezte ki, u. m.: *Budapesti borvizsgáló-bizottságba: Agoston József kir. tanácsos, országgyűlési képviselőt, Görgey Gyula cs. és kir. kamarás, tállány földbirtokost, Lindmayer Ferenc székfővárosi törvényhatósági bizottsági tagot, Szalay Imre földbirtokost és Szily Pongrácz országgyűlési képviselőt; — a kolozsvári borvizsgáló-bizottságba pedig: báró Jásika Gábor cs. és kir. kamarás országgyűlési képviselőt, Albach Géza kir. tanácsost, Simay Ferenc földbirtokost, Tokaji Lászlót, az erdélyi gazdasági egyesület titkárat és Ilcsiz Józsefet, az erdélyi pinceszegylet igazgatóját. (A kolozsvári bizottságba kinevezett Albach Géza időközben elhalálozott, helyébe új tagot nevez ki a miniszter.)*

Bortermelők mozgalma Kecskeméten. Tudvalevő, hogy mikor a filloxera pusztításai dühöngtek, Kecskeméten is szőlővel ültették be a homokot. Ma már 10,000 holdnál több van beültetve s néhány év előtt já aron kelt el a „homoki vinkó”. Következett az olasz bor beözönlésének korszaka, mely a kecskeméti bortermelők árait évről-évre leszállította; ma már odáig jutottak a bortermelők, hogy az utolsó évi termés megmaradt, a forgalom Kecskeméten, úgy mint máshol, csupán a szűreti időszakban volt észrevehető. A bor a pinczében fekszik, a *borforgalom pang*, ám a termés évről-évre növekszik. *Koda Elek*, Kecskemét polgármestere, mint az ottani „Gazdakör”, továbbá a „Kecskemét vidéki gazdasági egyesület” elnöke, szívére vette a válságos s mozgalmat indított az iránt, hogy a kecskeméti bor pinczera talájon. E napokban már szűkebbkörű értekezletet tartottak, tágabbkörű gazda-gyűlést hívtak össze, melyen a borok értékesítését tárgyalták. A kecskeméti értekezlet különben abban állapodott meg, hogy — egyrészt a bornak jobb áron való eladására, a bortermelői segítségére és a termelés, helyes szülretelés és borkezelés előmozdítására — a gazdagylásnak először is 200,000 korona „laptökével bíró részvénytársaság alapítását ajánlja”; szükségesnek látja helyközönségünk kisebb szabású szövetezeteit alakítását, melyeket a részvénytársulat ugy anyagilag, mint erkölcsileg támogatna. A mozgalom tekintélyes, komoly férfiak intézik, így tehát remélhető, hogy a kezdeményezés sikerrel járhat.

A kölcsönös bizalom.

Általános a panasz, hogy a pinczerek között kevés a minden tekintetben alkalmas és bizalomra érdemes ember. Ennélfogva ritkán is élvezi egyik-másik kartársunk főnökétől azt a bizalmat, a melyet az örökös együttműködés feltétlenül megkövetelne.

A reális üzlet alapfeltétele a teljes bizalom. Bizalom nélkül az üzleti életnek egyetlen ágazata sem boldogulhat; a mi szakmánknak pedig ugyszólván alfája és omegája a kölcsönös bizalom. A nagyközönség bizalmának is a főnök és alkalmazottai közt levő bizalmas jó viszony az egyik előfeltétele. Főnökeink közül talán egyet sem találhánk, aki ellent mondana annak, hogy üzlete felvirágzását a nagyközönségtől élvezett bizalom teremtette meg. A nagyközönség bizalmát kiérdemelni tehát a legelső és legszükségesebb feltétel minden üzlettulajdonosra nézve. Ezt elérni pedig csakis oly munkás gárdával lehet, amely képzettsége és egyéb egyéni tulajdonságainál fogva a reális üzleti alapfeltételnek, a bizalom követelményének a legteltesebb mértékben szintén megfelelni képes.

Kell, hogy a nagyközönség bizalma az üzletfőnök mellett annak alkalmazottaira is kiterjedjen. A főnök által élvezett bizalomnak az alkalmazottak is mintegy részei legyenek, amint hogy részei az ő munkálkodása és fáradozásainak. A kölcsönös és bizalmas viszony tehát elengedhetetlen követelmény a főnök és alkalmazottai (pinczerei) között is. *A pinczér a főnök segédje, őt és üzleti érdekeit kell képviselnie a vendéggel szemben.* E tisztehez hozzájárul még azon sajátos körülmény is, hogy a vendéget ugyancsak ő képviseli a főnök másféle alkalmazottaival szemben. Hogy e kettős feladatának sikeresen tudjon megfelelni, arra nézve szüksége van főnökének olyan bánásmódjára, amely őt nem folytonosan és egyedül alkalmazott és alárendelt voltára emlékezteti. Mindkét félre nézve élet szükség, hogy a pinczér főnökétől bizalomban és emberies jó elbánásban részesíthessék. Ha e követelménynek elég van téve, úgy könnyű szerrel szüntetik meg ama bajokat, melyek üzleti életünkre a bizalom hiányából származnak. Ha a főnök nemcsak alárendelt alkalmazottját, hanem segédjét, együttműködésre hivatott munkatársát is tekint az ő pinczérjében, úgy ezzel, amig egyrészt kötelességet teljesít, addig az ő saját jó felfogott érdeket is istápolja, mert a megérdemelt bizalom és bánásmód a leghathatósabb eszköze a pinczér ambíciója, tisztességes törekvése fokozásának.

Oly egyszerű és könnyen érthető volna ez mindenkire nézve; és mégis homlokegyenest ellenkeznek ezzel tényleges viszonyaink. Miért? A válasz könnyű. Sorainkkal sok — a soknál is több — a valósággal megbízhatatlan elem. Ennek pedig szintegy, mint a legtöbb rossznak, tisztán és egyedül az ügynökök, vagyis *elhelyezési rendszerünk az oka.* Ők helyezik el, ők gyártják haszonlesésből az olyan pinczereket, akiket mi méltán nevezünk *osztályunk salakjának.* Ily módon — az ügynökök jóvoltából — özönlik el pályánkat azok az elemek, akik szélhámoskodásaikat, erkölcstelen üzelmekait a pinczér neve alatt üzik a becsületes és tisztességes munkájukat után élő pinczerek rovására.

Azonfelül m ennyi olyan elemmel sza-

porodik pályánk még e réven, akiknek ha erkölcsi élete és becsületessége kifogástalan is, de a szakképzettség és a megkívántó intelligencia hiánya miatt nem használhatók!

Pályánk ezen szociális jelentőségű kérdése megoldásának szüksége mind jobban előtérbe nyomul; és pedig annál inkább, mivel magunk is tudjuk és érezzük, hogy osztályunk anyagának jó része nemcsak nem felel meg ama várakozásoknak, amelyekre osztályunk haladásáért folytatott munkánkat építhetünk, hanem amelyek épen okai a bajoknak, melyek sürgős orvoslásra várnak.

Ezen segíteni főnökeinkkel egyetemben sürgős ügyünk.

Más alapra kell helyezni elhelyezési rendszerünket, más irányt adni tanonczevelésünknek, ezek azok a régi vajudó kérdések, amelyek a létesítendő *Országos Pinczér Egyesületnek* sarkalatos programtetelei, és a melyeknek más megoldási módja nincs is, mint az O. P. E. mielőbbi felállítása. Az hihetetlen gyorsasággal fogja mind e bajainkat megszüntetni, és megteremteti ama kölcsönös bizalmat, amely nélkül nincs reális üzleti élet és nincs sem egyéni, sem üzleti boldogulás. Siessünk tehát az O. P. E. mozgalmat minél előbb révbe juttatni, *főnökök és pinczerek együttesen*; ezzel egyrészt a magunk boldogulásának módját szerezzük meg, másrészt a jövő nemzedék hátláját érdemeljük ki!

(Temesvár)

Tóth Kálmán
főpinczér.

Legyünk egészen magyarok!

— Irta és a kecskeméti 48-as körben fololvasta
Dr. Horváth Adám országgyűlési képviselő. —

Mélyen tisztelt közönség!

Magyarok vagyunk s magyar voltunkat mindig büszkeséggel hirdetjük. Helyesen is van ez így, mert az a nemzet, amelyik nem büszke nevére, az hamar beolvadhat más, idegen nemzetbe. A lánolgo magunk érzelme egyik erősségünk főleg nekünk, akik, fájdalom, *cselkői szímban állunk itt a haza földén*, nagy nemzetek által körülvéve.

Es épen ezért, ha élni akarunk, úgy mindent meg kell tennünk arra nézve, hogy *igazán magyarok legyünk minden tekintetben.* Ne csupán külsőleg, de ne is csupán érzelmi-
leg, hanem minden cselekedetünk is magyarságunkat mutassa.

Nem érdekelten hát arról beszélni, hogy vajjon vagyunk-e hát *ilyen* magyarok? Eleget teszünk-e mindazon kötelességünknek, amelyet magyar voltunk ró reánk? Nem egészen. Sok-sok tennivalónk van még, hogy kötelességünk teljesítésének érzése nyugtathatna meg bennünket.

*Szívből, lélekben jó magyarok vagyunk, de meglehetősen közönyösek s a cselekvésben lanyhák és könyelmesek. A magyarsodás ügye rendkívül lassan, csigalépészekkel halad előre. A magyar ember nemzetiségi vidékeken megtanulja az illető nemzetiségi nyelvet, holott megfordítva kellene lenni. Ezért találkozzunk olyan szomorú jelenségekkel, hogy magyarsodás helyett a magyarok *oláhosodnak*, avagy *tótosodnak* el.*

A kecskeméti ember fülét kellemetlenül érinti, hogy az ország szívében, Budapestben neményi *német szót hall ma is.* Igaz

hogy ma már nem lehet Budára menni német szóra, de az is igaz, hogy székes-fővárosunk ma sem olyan magyar, hogy meg tudta volna magyarosítani a közvetlen környékét sváb lakóit, akik pedig majdnem naponta belátogatnak a fővárosba s áruik eladásakor érintkeznek a magyarokkal.

(Polyt. köv.)

Az egészségügyi és rendőri felügyelet.

A belügyministerium vezetésével megbízott m. kir. miniszterelnök által f. év. 78,543 V.—c szám alatt kiadott

RENDELET

III. FEJEZET.

Az erkölcsiség és rendőri felügyeletről.

13. §.

Az üzletekben alkalmazott személyzetről.

Az italmérési üzletekben alkalmazottak, különösen pedig a közönséggel érintkező italmérők, pinczerek és pinczermók a vendégekkel szemben magukat illedelmesen tartoznak viselni s az engedélyesek által főleg arra fordítandó különös figyelmet, hogy a női alkalmazottak a férfi vendégekkel erkölcsösen üzemeljenek ne folytassanak és hogy az italmérés czégre azzal az üzlet kéjelgési czélokra ne szolgáljanak.

Az alkalmazott, ki ezen szakasz rendelkezéseit megszegi, kihágást követ el és amennyiben az általa elkövetett cselekmény súlyosabb beszámítás alá nem esik, 40 (nyolcvan) koronáig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő.

Ugyanezen büntetéssel büntetendő mint részes azaz engedélyes is, a ki alkalmazottjának előbbi szakaszba ütköző magaviseletét megtűri. Ezen kívül — ha oly tények merülnek fel, melyekből arra lehet következtetni, hogy az engedélyes engedélyt erkölcsötlen elmozdítására és terjesztésére használja fel, — az 1899. évi XXV. t.-cz. 3. §. 2. pontja és 15. §-a értelmében leendő elbírálás végett az összes iratok az illetékes m. kir. pénzügyigazgatósághoz teendők át.

14. §.

Az italmérési üzletek elhelyezéséről.

Italmérési üzlet nyitása nem engedhető meg oly helyeken, melyek templomok, iskolák, kórházak és általában véve közivatalok közelében vannak. A távolság minimumát e tekintetben a helyi viszonyokra való tekintettel törvényhatósági szabályrendeletek határozzák meg. A kimerésül szolgáló épületnek pedig oly fekvésűnek és berendezésűnek kell lennie, hogy a rendőri felügyelet minél könnyebbé tétessék és hogy az a közegészségügy követelményeinek is megfelelően.

A törvényhatóságok ide vonatkozó szabályrendeleteiben foglalt határozmányoknak figyelemmel tartása mellett általános irányelvül szolgáljon az, hogy a kérdéses épület ne legyen rosszabbul építve, mint a közszéghelyi jobb házak — különösen tetőzet és padozat tekintetében; elegendhetetlen kellék továbbá, hogy az italmérési üzletnek külön kijárata legyen az utcára.

Isteni tiszteltek és körmenetek alkalmával a templomok közelében illetve a körmenetek elvonulása helyén levő korszmák és pálinkamérések az isteni tisztelet és körmenetek alatt zárva tartandók.

Az ezen szakaszban foglalt határozma-

nyok kiterjednek a szeszese italoknak korlátnal kimerésével foglalkozó engedélyesek üzleteire is. A szeszese italoknak kizárólag utcára való kimerésével, nemkülönben a szoros értelemben vett kismértékben való elárusítással foglalkozó engedélyesek üzleteivel szemben nyhe mérték alkalmazandó.

Czukrárszák, kávéházak, csemege üzletek és gyógyszerárak a templomhoz, iskolához stb. való közelség szempontjából korlátozás alá nem esnek.

(Polytatása következik.)

Képünkhez.

A budapesti vendéglősok egyik legmagyarabb és szép jövőre hivatott tagját mutatjuk be olvasóinknak.

Kiss Géza Istvánt, a IV., Zsibárus-u. 5. szám alatt levő vendéglő tulajdonosát ábrázolja mostani lapunk képe.

Régi és előkelő ev. ref. nemes családból származik.

Édes atya is vendéglős volt Erzsébet-falván, a hol nemcsak szép vagyonra tett szert, hanem a polgárság becsülésére is.

Az általános tisztelet őt előbb a község előjárói majd a bírói széke emelte, a hol éveken át szorgalommal, bölcseséggel munkálkodott a község felvirágzásán.

Kiss Géza István méltó fia atyjának. Érdeklődik a közügyek iránt, tagja ipartársulatunknak s magyaros lelkesedéssel vesz részt minden mozgalomban.

Zsibárus-utcai vendéglője a székesfőváros leglátogatottabb vendéglői közé tartozik, hol a tiszta, jó borok az ő szakértelmét, a kitünő konyha pedig bájos feleségének gazdasszonyi tehetségét dicsérik.

Kisérje áldás, siker további működését is!

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Jelentés.** Örömmel tudatjuk t. olvasóinkkal, hogy Magyarország legelőkelőbb szakácsművészeit, névszerint *Hegegy József* és *Mundt Lajos* urakat sikerült lapunk rendes munkatársaitul megnyerni. Mindkét szakfőúr lapunkban bőséges tapasztalatairól s a szakácsművészet remekléseiről stb. hoznak szak-cikkelyeket. nélfogva lapunk az előkelő magyar családok részére alkalmas organum lehet.

Itt jegyezzük meg, hogy a két kiváló főszakács országunk legelőkelőbb családainál is évek hosszu sora óta szolgáltatják az általuk — mindig megelégedésre szolgáló — ebédeket, lakomákat, stb. Hegegy barátunk különben *Hegegy Sándor* kereskedelmi miniszter úr kedvenc szakácsművésze, *Mundt Lajos* barátunk pedig a Szikszay nagy éttermeknek 23 éven keresztül volt főszakácsa.

Isten éltesse őket.

— **A nyugdíj-intézet igazgatósága** február 5-én, hétfőn, éjjeli I órakor a „Gambrius” sörsernokban felolvasást tart, melyre a főnököket és pinczereket meghívja *Bokros Károly* elnök.

— **Eljegyzések.** *Walter Anna* kisasszonyt *Walter Bernát* budapesti kávéház tulajdonos bájos

és kollemdús nővérét oljogyezo *Somogyi Simon* ur Pécsről. — *Peizsner György* földbírókos, a győri „Vigadó” hosszabb ideig volt bérlelő oljogyezo könyi *Kiss Ferencz* városi főjegyezo unokanővérét, *Szekelydi Erzsike* kisasszonyt. A tiszta szerelemből kőtenő felgyekre Isten áldását kérjük.

— **Hír a Haggenmacher serfőzdéből.** Mint bennünket értesitenek, a régi és jeles serfőzde kitünő gyártmányai ezután még jobban tért foglalhatnak. Ugyanis ezentúl a *Haggenmacher serfőzde* a gyártmányait palackoztatni fogja. Ajánljuk kávékos és vendéglősök figyelmébe Haggenmacher palackos sörét.

— **Szálloda átvétel.** *Kralicsok* István jeles szakértársunk volt rózsahegy szállítás átvette Zolyomban a Kun-féle városi szállót.

— **Veszprémben** a „Korona” szállodát *Egyed Mihály* sárbogárdi vasuti vendéglős, lapunk régi bugdi híve vette át. Sok szerencsét kívánunk t. barátunknak.

— **Vendéglő átvétel.** Szabadzsallás son az ujonan épült nagy szállodát *Drugovits Károly* szakértársunk vette bérbe. — *Zirczen* a nagyvendéglőt *Tóth Ignác* vette át Várpalotáról.

— **A szombathelyi Sabaria-szállóról** az utóbbi időben külöfélébe vorzik kerültek a nyilvánosságára. Nem vettünk ezekről a hírekről tudomást, mert nagyon jól tudtuk, hogy egyeseknek a merész fantáziája szülte a különböző híreket. Az egész dolgban csak az volt a tény, hogy voltak ugyan fizetési nehézségek, de kölesönös megegyezéssel minden a régiiben van.

— **A Sabaria csődje.** Lapunkban annak idején megírtuk, hogy *Hainzmann János* és *Hainzmann Ilka* esődugyében dr. *Rhorer Ödön* tömegöndnok, *Gaar Frigyes* királyi közjegyezo több szakértővel megkezdtek a leltározást, Mint értesülünk, e hét folyamán, négy heti munka után azt be is fejezték s az ingóságok beszerzési árát 200.000 forintban, a becsértékét pedig 150.000 forintban állapították meg.

— **Elvi jelentőségű határozat.** *Nyers* huszt, mint élelmi szert, az 1884. évi XVII. t.-cz. 50. §-a alapján heti vásárokon bárki árusíthat. K. M. 1899. augusztus 30-án 56270. szám alatt kelt elvi határozata.

— **Építőiparosok kongresszusa.** A Magyar Építőmesterek Egyesületének kezdeményezésére, — a folyó évben az építőiparosok sereglmet, valamint a munkások és munkaadók közötti jogviszonyt szabályozzák. Az előkészítő bizottság a kongresszus felhívását most becsajátotta ki. A kongresszus tárgyszorzata a következő: építőipari törvény alkotása, országos műszaki tanács felállítása, építőipari perek gyorsabb lebonnyoltását tervező intézkedős, országos építésügyi törvény életbelepítése, adóreform, építőiparosok érdekeinek megvédése a közpárti cselekedésnél, építőipari követelések biztosítása magánfeleknél, munkaadók és munkások közötti jogviszony rendezése, betegsegélyezés és baleset elleni biztosítás, iparoktatás rendezése, tanonczoktatás, pallér- és mesterképzés, a házadó kedvezmény kiterjesztése új építkezéseknél, építőipari szövetkezetek létesítése állami támogatás mellett, építőiparosok nyugdíj-ügye, dekedés a tisztességtelen verseny ellen, építőiparosok országos szöveteze. A kongresszuselőszó bizottság a Magyar Építőmesterek Egyesületében (Budapest, IV., *Ferenziektér*, *Ferenziektér* házban, II. em.) tartja ülésait s az érdeklődőket bázzan ad felvilágosítást.

— **A m. kir. szab. osztályorszájték részvénytársaság** jan. 24-én tartotta második rendes közgyűlést Lónyay Albert onkolote alatt 22 részvényes jelenlétében, akik 5334 lotébe helyezett részvényt képviseltek. A mérleg jóváhagyván és az 1899. évről szóló üzleti jelentés tudomással vétetvén, részvényenkint 50 frt 50 kr. osztalék kifizetését határozták el, amely már a hó 25-től kezdve kifizetésre kerül. Az igazgatóságnak és a felügyelőbizottságnak megadották a felmentvén. Az igazgatóságba beválasztották *Tolnay Lajost*. A felügyelőbizottságba újból annak eddigi tagjait választották meg.

Pinczerek Érdeke

„Pinczerek Lapja“

Nyílt levél.

Tek. *Ihász György* urnak.

Budapesten.

Tisztelt Barátunk!

Az *O. P. E.* központi bizottsága nevében fordulunk hozzád.

Ugyanis a bizottság több fontos okból kénytelen volt belátni, hogy az „*Ujkor Lapok*“ című vállalat fennmaradásában és működésében tovább nem bízhatik.

Egyelőre nem akarjuk azokat a sajnálatos körülményeket fölfedni, a melyek bennünket erre a kijelentésre bírtak.

Mint hogy az *O. P. E.* nagy érdeke nem nélkülözheti a sajtó támogatását, ennél fogva felkérünk téged, hogy lapodat tedd az *O. P. E.* közlönyévé s a te ismeretes buzgalommal segíts bennünket abban, hogy a pinczerek országos egyesületét mielőbb megvalósíthassuk.

Mint hogy kérelmünk teljesítésére való készségedről már értesültünk, ennél fogva ezzel tudatjuk összes szaktársainkkal, hogy az *O. P. E.* budapesti központi-bizottságának a hivatalos orgánuma a „*Vendégülösök Lapja*“; tehát fölkérünk mindenkit, hogy a „*Vendégülösök Lapja*“-t figyelemmel kísérje, támogassa, terjessze.

Hazafias üdvözlettel vagyunk

Budapesten, 1900. február 1-én,
igaz barátaid:

Balika György s. k., *Szűcs Lajos* s. k.
biz. elnök. biz. elnök,

Dékány Sándor s. k., *Neumann S.* s. k.,
biz. alelnök. első titkár.

Az *O. P. E.* tek. Elnökségének

Budapesten.

Tisztelt elnök urak!

Kedves Barátaim!

Az a megtisztelő bizalom, a melylyel szám ruháztátok az *O. P. E.* központi bizottságának a képviselétét, törekvéseinek a propagálását a sajtóban, a nagy nyilvánosság előtt, igen kellemesen hatott rám; mert a mit mindenkor megtettem, ezután hathatóbban tettem, t. i. a ti támogatásokkal eredményesebben munkálkodhatom a hazai pinczerek jobb jövőjének az előkészítésén.

Elveim, törekvéseim e részben ismeretesek; tehát most fölösleges azokat apróra fölemlítenem.

A mikor ezekkel a soraimmal bizalmatokat megköszönöm és kijelentem, hogy mindenkor készen találtak a pinczérés javára fáradozni, különösen pedig mindent elkövetni a *O. P. E.* létesítésére.

Már évek hozszo sora előtt annyiszor és annyiszor hangoztatam, hogy a pinczérés helyzetének jobbrafordulását *csakis országos, általános egyesüléssel érheti el.* Ezért mindennél fontosabb az, hogy az *O. P. E.* mielőbb megalkottassék. Örömmel üdvözöltem annak idején az *O. P. E.* mozgalmat, sőt barátilag, jóakarattal üdvözöltem a mozgalom elősegítésére alapított lapot is; de kötelességem, a mozgalom sikere, az egész pinczérés érdeke parancsolta, hogy el ne halgassam azokat az aggodalmakat, a melyeket a mozgalom néhány lelkes, de tapasztalatlan agitátorának az eljárása keltett bennem.

Az az ok, a miért ti most hozzám fordultok, bizonyítja, hogy aggodalmam nem volt alaptalan, hangoztatása nem volt időelőtti.

A mi ebben a körülményben elszomorító, kívánom, hogy senkinek se szegje kedvét, hanem mindenkit óvatosságra intsen, hogy ezentúl az *O. P. E.* üdvös mozgalma hasonló incidensektől ne veszélyeztessék.

A mi engem illet, nem szünöm meg a kartársakat erre buzdítani.

Most még egyet. Mint hogy az *O. P. E.* mozgalom anyagilag is szeretném előmozdítani, bátor vagyok az *O. P. E.* javára a következő ajánlatot tenni:

Mint hogy az *O. P. E.* ezélja s megvalósulásának egyik feltétele, hogy a munkaközvetítés a pinczerek, illetőleg az *O. P. E.* kezeibe essék, én a magam részéről a pinczereknek ezt a régi, forró óhaját mielőbb valósíthatni kívánom.

E végből megteszem azt, a mit megtennem módomban van.

Mint tudjátok, nekem évek óta van hatóságilag engedélyezett, 1000 frt biztosítással ellátott közvetítő-intézetem.

Mint hogy én ezt inkább csak olvasóim kényelmére, üzleti haszonra kevésbé törekve, alapítottam, hajlandó vagyok az *O. P. E.*-nek, kaucióm és iparengedélyem átengedésével, oly feltétellel, hogy annak vezetését az *O. P. E.* vegye át s a közvetítésből befolyó jövedelem fordíttassék az *O. P. E.* javára.

Ily módon az *O. P. E.* hamarosan elérheti azt, hogy a helyközvetítést kiragadjja az üzérkedők körmei közül.

Kérem tehát az elnökséget, hogy ajánlatom tárgyalása a bizottság napirendjére tűzessék, hogy ajánlatom részletes feltételeit, illetőleg az erre vonatkozó szerződést megállapíthassuk.

Üdvözöllek benneteket s az összes pinczereket. Találkozzunk valamennyivel az *O. P. E.* zászlaja alatt a magyar pinczerek első, országos kongresszusán!

Régi hivaték:

Ihász György.

Magyarország pinczéreihez.

Tudatjuk Magyarországi pinczéreiével, hogy az *O. P. E.* közp. bizottságának elnöksége lapunk szerkesztőjének, *Ihász György*-nek, azt jelentette, hogy az *O. P. E.* propagálására alapított „*Ujkor-Lapok*“ című vállalat fennmaradásában és működésében többé nem bízhatnak. Együttal az *O. P. E.* elnöksége arra kérte szerkesztőnket, hogy a „*Vendégülösök Lapja*“ legyen szószólója az *O. P. E.*, s általában a magyar pinczérés érdekeinek. E végből lapunk szerkesztőjét meghívták az *O. P. E.* központi bizottságának legközelebbi ülésére.

Szerkesztőnk elment az ülésre, a hol kijelentette, hogy a kérelemnek örömet felel meg. Örömet azért is, mert a mit mindenha büszkén vallott, maga is pinczér volt s ma is együtt érez hajdani kartársaival.

A pinczerekedéstől éppen az a vágy szőlította el, hogy pályatársai sorsán segítsen. Ezért alapította 16 ével ezelőtt iparunk első szaklapját, a melynek egyik címe ma is az „*Pinczerek Lapja*“.

Lapjának minden száma bizonyosság a mellett, hogy ő mindenkor híven és igazán szívén hozdoza a pinczerek érdekeit.

Az *O. P. E.* megtisztelő bizalma folytán ezt ezentúl még hathatóbban teheti, mert hát az *O. P. E.* révén munkájában az egész pinczérkar fogja gyámolítani.

Hogy a „*Vendégülösök Lapja*“ az *O. P. E.* kérelmének mily nagy mértékben s mily önzetlenül akar megfelelni, bizonyítja ez a számunk. Ugyanis lapunk ezentúl állandóan ingyen mellékletet ad ezzel a címmel: „*Pinczerek érdeke, Pinczerek Lapja*“.

Ezen a mellékleten fogjuk csoportosítani mindazt, a mi a magyarországi pinczerekre vonatkozik. Ezen a mellékleten szabadon nyilváníthatják a pinczerek minden nézetüket, panaszukat és óhajukat, szóval, ugyanazokban a jogokban részesítjük őket, a mikben a munkaadókat.

Az a körülmény, hogy ugyanaz a lap képviseli a munkaadók és az alkalmazottak érdekeit, üdvös hatású lesz iparunkra s áldásos a pinczerekre; mert hát közvetlenül fogják megismerni egymás nézeteit, bajait, kívánalmait s az esetről esetre keletkező polemikákból kipattan az igazság, a melynek fénye és melege alatt ki fog rügyezni a vendégülösök és pinczerek között az egyetértés, valamint a kölcsönös méltányosság fája, a mely hogy mentől terebélyesebb legyen, mentől üdítőbb árnyat adjon, szívünkben kívánjuk, akarva akarjuk.

Ezzel a kívánsággal, ezzel az erős akarattal üdvözli a magyar pinczereket régi, kipróbált barátjuk, a „*Vendégülösök Lapja*“.

Pályatársak, fogadjátok ezt az őszinte, magyaros köszöntést szívesen; fogadjátok szívesen annál is inkább, mert a tapasztalat arra int, a ti lapotok szomorú válsága is azt bizonyítja, hogy *uj barátért soha sem szabad megtagadni a régi, kipróbált hűségű barátot.*

Programunk: boldoguljon a vendégülös, jólétben élhessen a pinczér, viruljon a Haza!

The hungarian waiters' society.

Kelt Londonban, 1900. január 21.

A „Vendéglősök Lapja“ tek. szerkesztőségének.

Budapest.

Tek. Ihász György Ur!

Vagyok bátor az elnökség utasítására szerkesztőségéhez fordulni és megkérni az ide mellékelt jegyzőkönyv közlésére.

Egyuttal van szerencsém tudomására adni, hogy a körünk e hó 14-én tartott közgyűlésének határozata folytatnivaló cenzural összes szaklapoknak megküldi a körünkre vonatkozó közleményeket, mert körünk nem pártkör, hanem az összes külföldi magyar pénzírség otthona. Minthogy körünk ez idén még kellő anyagi erővel nem rendelkezik, kérjük tehát, hogy b. lapját egyelőre ingyen szíveskedjék körünknek küldeni.*

Tisztelettel

Dénes. titkár.

Jegyzőkönyv.

Felvétetett a „L. M. P. Kör“ 1900. január hó 14-én tartott évi közgyűléséről.

1. Jelen voltak: *Koppler Rezső, Bükli Imre, Lach Ferencz, Docskálék Mihály, Szenté József, Ludwig József, Frenreisz Antal, Bayer Jenő, Dénes Miklós, Desics Lipót, Unterreiner Vincze, Fuchs Pál, Nagy Sándor, Richter Lajos, Stojanovics Győző, Vízmathy Béla, Docskálék István, Kisfaludy Aladár* és számos rendkívüli tag.

2. A titkár felolvassa a jelenlévő tagok név sorát és kijelenti, hogy a mai közgyűlés az alapszabályok 33. §. pontja értelmében határozat képes.

3. Az elnök megnyitja a közgyűlést és elrendeli a mult ülés jegyzőkönyvének a felolvasását és hitelesítését.

4. A pénztárnok bemutatja a pénztári számadást. Az 1899. évről befolyt tagsági díj 18 font és 14 shilling; alap és tisztelet díj 13 font, 8 shilling és 6 pence; kör hasznából befolyt 12 font, 8 shilling és 2 pence. Összesen: 44 font, 11 shilling és 2 pence. Kiadás 25 font, 9 shilling és 11 pence. Marad az 1899. évről 19 font, 1 shilling és 3 pence haszon, melyhez az 1898. évről 10 font, 10 shilling járul. Ezzel egyült a kör tiszta készvénye, 29 font sterling, 11 shilling és 3 pence, a mely kitesz magy. korona értékben 709 kor. és 50 fillért.

5. A titkár jelenti, hogy az 1898. évben 32 tag lépett be a körbe, az 1899. évben 73, összesen 105 tag. Ebből kilépett 31, 2 pedig kizárattott.

6. Könyvtárnok jelenti, hogy a körnek ez idő szerint 128 kötet különféle könyve van s 2 napi, 4 heti, 1 szakkönyv irat. A leltár száma 404.

7. A régi tisztikar leköszönés és kezdődik az új tisztikar választása.

Elnök lett: Lach Ferencz 14 szóval 4 ellenében.

Alelnök lett: Bükli Imre 13 szóval 5 ellenében.

Pénztárnok lett: Kappler Rezső 15 szóval, 3 ellenében.

Külgügyi titkár lett: Bayer Jenő 14 szóval, 4 ellenében.

Belügyi titkár lett: Dénes Miklós 16 szóval, 2 ellenében.

Könyvtárnok lett: Docskálék István 14 szóval, 4 ellenében.

Választmányi tagok lettek: Frenreisz Antal, Fuchs Pál, Unterreiner Vincze, Desics Lipót, Dénes Miklós és Docskálék Mihály.

A titkár kihirdeti a megválasztott tisztikar névsorát és felolvassa nekik a kötelmi nyilatkozatot, a melyet aláírtak.

8. Az elnök (Lach Ferencz ur) feláll és megköszöni az ő és az egész tisztikar nevében a bizalmat s oly hatásos beszédet mondott, hogy utána frenetikus éljenzésbe tört ki a hallgatóság.

9. Indítványok:

a) Docskálék István könyvtárnok indítványozza, hogy a kör még egy erős állványozsokrénnyel szerezzen be. Erre az elnök kijelenti, hogy Docskálék István indítványát helyesli ugyan, de ebben az évben nem teljesíthető. (Helyeslés.)

b) A titkár indítványozza, hogy a tagsági könyvecskéhez nyugtatóvány szelvényeket csináltassanak a végől, hogy a Londonon kívüli tagoknak tagsági díjuk ellenében tagsági könyvecskéibe a beragasztani való szelvényeket nyugtatóvány elhessen küldeni. Egyhangulag elfogadtattott.

c) A pénztárnok indítványozza, hogy még két féle bélyegzőt csináltassanak. Az egyik a kifizetésekre, a másik a folyó iratokra és a titkári levelezésekre szolgáljon. Egyhangulag elfogadtattott.

d) Az elnök indítványozza, hogy ez évi márczius tizenötödikén, a magyar szabadság évforduló napján lehet legfényesebb zártkörű ünnepélyes mulatság tartassék a kör alaptökének gyarapítására. A közgyűlés az indítványt elfogadta s a rendezéssel a tisztikart bízta meg. A tisztikar örömmel vállalta magára a rendezés munkáját. (Éljenzés.)

Az ünnepély munkálatainak a sorrendjét a következőképp állapították meg:

1. A kör helyiséget nemzeti színű zászlókkal, zöld ágakkal és virágokkal díszítik föl. 2. Nemzeti szalagok beszerzése. 3. Virágok bevásárlása. 4. Czigányzene felvágása. 5. Az asztalok díszítése és felterítése. 6. Diner-belépti jegyek megrendelése. 7. Meghívók szétküldése. 8. A Diner-belépti jegyek beszedése. 9. A Diner megrendelése. A menu a következő lesz: Korhelyes, paprikás csirke galuskával, turós csusza, vegyes gyűnődés, kávé, sör, bor, pezsgő, cognac.

Az ünnepély programja: 1. Fogadás este 9–10-ig. 2. Diner kezdetre pont 10 órakor. 3. Második fogásnál az elnök üdvözi a jelenlévőket. 4. Rákóczy indul. 5. Hazafias szónoklat. 6. Hymnus. 7. Talpra magyar. Szavaltat. 8. Szózat. 9. Kossuth Lajos azt izente. Ének. 10. Virágok szétosztása és szórása. 11. Tréfás angol és magyar beszédek. 12. Zene, tánc. A programot a közgyűlés általánosságban és részleteiben nagy tapsal és éljenzéssel fogadta el.

Erre az ünnepélyre meghívattik minden magyar polgár és fölkérnek a megjelenők, hogy magyar nemzeti szalagot vagy kokárdát tüzzenek ki. Egy *Diner belépti* jegy ára csak 2 shilling (4 kor. 80 fillér) *hazafias közönség szives támogatását* kérjük és várjuk.

Következett az alapszabályok módosítása.

1. Az a tag, mely kilépését jelenti, csak azon esetben bocsátattik el a kör kötelekeiből, ha a 15. §-ban előirt kölcsön nem nincs hátralékban; ellenkező esetben a körvagyon bitorlásával vádolttatik, illetőleg ellene a 12. §. g) pontja alkalmaztatik.

2. A 15. és 16. §-okban előirt segélyek a kör pénzmennyiségéhez képest adnatnak, ha a kézi-pénztárban legalább tizenöt font sterling készvény van.

3. A 15. §-ban előirt kölcsön-segély egy font sterling erejéig adható (a 14. §. értelmében).

4. A 15. §. szerinti kölcsön segélyeknél többször mint egyszer egy-egy jótállón nem irhat alá újból segély folyamodványt mindaddig, míg a régi, általa jótállt kölcsön összeg a kör pénztárába vissza nincs fizetve. Egyhangulag elfogadtattott.

Több tárgy nem lévén, az elnök az ülést berekeszté.

Kelt London, 1900. január hó 21-én.

Lach Ferencz,
elnök.

Dénes Miklós,
titkár.

Az „Ujkor-Lapok“ válsága.

Szerellett Kartársaim!

Bucusi soraimban nagy örömet okozok tinéktek, tudom — a midőn kijelentem, hogy: Nem megyek többé a nyakatokra az „Ujkor“ című szakkalappal, hogy azt pártoljátok; mert hála az égnek, megszűnt. Igen, megszűnt...

Es milyen csufos halál vitte el, ha tudnátok! — Sokkal csunyább, mint a melyet az „Közérdek“ megszűnéséről irt valaha az „Ujkor“.

A „Közérdek“ megszűnéséről különben így irt ez a lap:

Gyáva halott! Konezért, haszonért — a melyre atok és szenny tapad — váltod gyarló életet?! Egy kéteshírű ügyöknek pénzért hagyod durva módon megrágalmazni és beszűletében meghurezolni azt a tisztességes, de védtelen pénzért?

Nyomorult haszonlesők, piruljátok és merüljétek mélyen a föld alá!

A kárörvendőket rendszeren utóli az igazság boszúja keze. A „Közérdek“-et ügyökli lapnak nevezte el az „Ujkor“.

Pedig a „Közérdek“ csak becűslet érdemelt ott, a hol az „Ujkor“ megvetést, mert amaz a milyen programmal a sikra lépett, alyannal is végezett; míg emez megfordította pár krajczárért a köpönyegét. Elcsapott az ügyökök pártjára és nyakrafőre hirdette őket. Később pedig — a miért amaz elítélte, ellenünk az ügyököktől nyilttéri cikket is közölt.

Kérdem most az „Ujkor“ nagyzási hőbortban szenvedő szerzőjét, hogy mi vitte őt erre az elvtagadásra?

De jobb ezt nem kérdezni. Tudjuk azt, hogy a ki tétlen, az furtangokkal vadászik vagyonai sikereire; de rendszeren megveri őt az Isten.

Elég az hozzá, hogy az „Ujkor“ meghalt. Kimult szegény megrontott ebből az árnyékvilágtól.

Sokkal csunyább halállal vívódott, mint szerinte valaha a „Közérdek“.

Már régen a nyakán ült a fekete halál. Régen kínosan kapkod a levegő után. Régen hadoklik. Mentek pedig minden városba orvosságért. — Persze, olyan városba, a hol az O. P. E. javára szegény kartársaink egy kis pénz gyűjtöttek.

Elmentek Szolnokra is, mert ott is van vagy másfélszáz forintja az O. P. E.-nek, ánde pörül jártak; mert az ottani derék kartársak nem voltak hajlandók elpocsékolni a ránk oly nagy és nemes célú O. P. E. vagyonát.

Azonban annál jobban sikerült ez *Szegeden*; mert ott az orvossághajszoló urak hamar összehívtak egy három tagu bizottságot, a melylyel aztán megszavaztattak magunknak 10 forint hav subventiót; ánde hogy ezt elérhessék, itt is fogáshoz, a subvenciót megszavazók kijátszásához kellett folyamodni az „Ujkor“-éknak.

Ugyanis a háromtagú bizottság két tagját azzal vezették félre, hogy a subvenzió a megszavazás napjától folyósítandó a nevezett lapnak. És míg ezeket sikerült ezzel elálatni, addig az elnök az orvosság-keresővel egyetértett és egyszerre 170 forintot vettek ki az O. P. E. keservesen gyűjtött pénzéből. Csakis így lehetett az „Ujkor” reménytelen életét egy kis időre prolongálni.

Arra pedig elég ügyes volt az orvos-ságkereső, hogy az „Ujkor” következő számában azt kürtölte világgá, hogy visszahatólag szavazta meg a szegedi bizottság a havi 10 forint subvenziót, holott a bizottság két tagjának sejtelve sem volt arról, hogy az ő jóhízemiségük révén mily nagy összeget emelnek el az „Ujkor”-ék az O. P. E.-nek a szegedi kézműves-bankban kezelt pénzéből; mert hát fogalmuk sem volt szavazatuknak tulajdonított „visszaható” erőről.

Tehát szomorú, de való, szeretett kártársaim, hogy a mit méhszorgalommal összegyűjtöttetek ott Szegeden, nagyrészt elvitte az „Ujkor”.

Különbén én is hibás vagyok, mert régen a levegőbe kellett volna röpitennem ezt az alva járó, kárunkra sántikáló társaságot.

Am vártam. Vártam, hogy egyszer majd csak más valaki is belebotlik az „Ujkor” antipátiikus szerkesztőjének az üzembe. Sajnos, hiába vártam, mégis csak rám maradt ez a kellemetlen, de kötelességs-parancsolta szerep.

Antipátiikus jelzöt méltán használtam az „Ujkor” szerkesztőjére, már csak azért is; mert ő nem csak nem jóakaró, hanem — ellenkezőleg — nagy mértékben gyűlölője, ellensége a jobb hírű pincézerek gárdájának.

Ezt elhíhetik nekem még azok a kártársak is, a kik Flór Gyózót személyesen nem ismerik, hiszen ő egy alkalommal azt mondta, hogy:

Mintsem meg egyszer pincézér legyen, inkább elmegy vasuti bakternek. (De azért a pincézérek pénzén tekintetes ur akart lenni.)

Szeretett kártársaim! talán untatlak is már benneteket ezzel a cikkemmel, a melynek vajmi nehéz véget találnom. Azért meg csak annyit mondom, hogy Isten adjon meg titeket, én már nem megyek többé a nyakatokra „Ujkor”-ért koldulni; mert vissza tértem az én szeretett, elhagyott pályámhoz, hozzátok.

Végül megnyugtatóstokra örömmel tudatom, hogy a pincézéresz országos egysítésének mozgalmát az „Ujkor” bukása nem csak nem hátráltatta, hanem inkább elősegíti; mert az O. P. E. budapesti központi bizottsága most már teljes erővel veszi kezébe az O. P. E. akcióját.

Ebben a bizottságban pedig nemcsak tehetséges, lelkes férfiak vannak, hanem egyfolytában olyanok, a kik anyagilag és erkölcsileg is garanciát nyújtanak arra, hogy ügyünket önzetlenül és teljes erővel segítik diadalra.

Üdvözöllek benneteket a „Vendéglősök Lapja” hasábjairól, a mely lap a mi szakmánk legrégebb s hozzánk mindig jóakaró orgánum volt, eszentul pedig teljesen a magunkénak, a mi hivatalos közlönyünknek tekinthetjük. Ennek a lapnak 16 esztendőn át megizmosodott anyagi és szellemi tőkétje oly erő nekünk, milyenne másutt nem találhatunk. Az eszméinkért való küzdelemben a „Vendéglősök Lapja” hasábjain találkozunk. Hivetek:

Tarvay Gábor.

Egyről-másról.

Olvastam, hogy a kávéosk kongresszust akarnak összehívni, a melyen azután egy memorandumfélést alkotnak, a melyet a miniszterhez felterjesztve, kéni fogják, hogy sorsukat jobbra fordítsa. Ezt a dolgot bizony el lehetne végezni kongresszus nélkül is, mert akármelyik kávéipartársulat küldi is azt a memorandumot a miniszteriumba, egy annak az elintézése: Felre tétetik és erőll így értesítik az érdekelteket: „A miniszter ur Ó nm. a társulat memorandumját tanulmányozás végett kiadta a szakferenfesnek; de már most is igéri, hogy a kávéosk jogos igényeit ő is szíven hordja s tőle telhetően iparkodik rajtuk segíteni.

Takarítsák meg a kávéosk urak a hiábavaló kongresszus költségeit, s bízzák a memorandumot a budapesti vagy az aradi kávéoskora, azok majd helyere juttatják ingyen. Hanem ha minden áron kongresszust akarnak, akkor csinálják együtt a nyugdíj-intézetet és a vendéglős-kongresszussal (anárón Aradon.) Így legalább impozáns lenne.

Az Ujkor szaklap — ugy hallom — megszünt. Sajnáljuk igazán, hogy így történt, mert, bár tévúton járt az ideális lcküldött szerkesztő, de rokonszenveztünk vele. A program, melynek kivívására vállalkozott, igen alkalmas volt az agitációra; ámde baj volt, hogy sokszor engedett káros befolyásoknak. Ez, valamint tapasztalatlansága volt az oka, hogy nem vetett számot a pincézéres anyagi és erkölcsi állapotával, elmaradottságával, a mi előre látott oka volt bukásának.

Sajnáljuk, hogy így kellett csalódnia Flórának s benne a pincézérségnek, ámde mi ezt megjósoltuk.

Égy kőbányai serfőző* erősen ingott a mult napokban, és csak az érdekelte tényező jóakarata mentette meg a pusztulástól. Pedig hogy örültek a kir. kőregyők, vőreha-ják, és esődtőmeggondnokok, hogy itt busás sápot csinálnak.

Ha hitelező volnék, ezt a triumviratust nem engedném működni. Égy ilyen esődtőmeg-fiskális, ha akarom: czipész, ha akarom kereskedő, ha akarom keresmáros, ha akarom sőrgyáros. Természetes hogy mind ehhez nem ért a esődtőmeggondnok; és azért nyúzza a hitelezőket és elletároaz az emberri kor legvégső határáig, naponta szerény negyven koronáért a hitelezők bőrére.

Bizony mondom, örülhetnek a sőrgyár hitelezői, hogy ezek körmei közé nem jutottak.

Dr. Seifensteiner Soma mucaai ügyvéd esődtőt mondott, esődtőmeggondnok Muskátay Joel moóri borygyáros. Similis simili gaudet.

Egy pikoló tragédiája.

Irta: Bihari Leveiczky Béla.

A mult idők homályából egy rózsás arcú, szőke hajú, kis leányos tekintetű pincézér gyerek alakja bontakozik lellem szeméi elé. Több mint két évtizede történt meg, a mit le fogok írni, de úgy tünik fel nekem, mintha tegnap történt volna.

Komáromban egy elsőrangú vendéglőben volt alkalmazva Kovácsnézi Pista, mint

* Mi és a vendéglősök nagy többsége nincs ezen a nézetten; mert a vendéglősök és kávéosk között sok és nagy ellentét van. Szerk.

borfiu. Rendkívül ügyes, használható gyerek volt a Pista. Mindenki szerette, a vendégek nem is tudtak ellenni nélküle, valamennyien azt akarták, hogy a Pista fu szolgálja ki őket. Örökké vidám, lekötelező modorával nélkülözhetlenné tudta magát tenni.

16 éves volt, szép sugár növésű fu. Nem csoda, hogy az a kis bogár szemű bakficsk, a princzipális 14 éves Juliska is rajta fejeztette a tekintetét.

Mindenki kedvelte tehát a Pistát, csak egy ellensége volt, a ki ki nem állhatta, nem szenvedhette és ez a Zsán ur, az üzlet főpinczére volt. Bajosi János fizető-pinczér, egy kikent-fent magas galléru gigerli Kellner; a kit viszont arrogáns modoráért senki sem szeretett.

Zsán ur körülbelől harmincz éves kiélt legény volt, a mi nem akadályozta őt abban, hogy a gazella termetű Juliskának ne csapja a szelet; a kinek pedig sehogy sem tetszett ez az ugrifüles kopasz levente. Értésére is adta ezt mindenképen Zsán urnak. Leginkább pedig azzal bosszantotta őt, hogy a Pista pikolóval folyton szívélyesen társalgott. Bármennyire igyekezett is a Pista gyerek a Zsán ur kedvében jární, nem tudta magas tetszését megnyerni; folytonos gáncsolás és pirongatásnak volt a szegény fu az ő részéről kitéve. Semmi sem volt jó, a mit a Pista csinált, mindenben tudott Zsán ur hibát találni.

Egy napon azután kitört ebből a brutális legényből az ő egész bestialitása.

Délelőtti sőrozéskor történt. Pista pikoló vagy tiz-tizenkét sőros pohárral a kezében, sietett az éttermen keresztül. Zsán ur — bizonyára rossz indulatból — szemközt futott vele, s mintha kiszámította volna, egy lökessel kiütötte a fu kezéből a poharakat, a melyek nagy esőrómpöléssel hullottak a földre, ezer darabra törvén.

— Haszontalan, ügyetlen kölyök, leöntötted az új frakkomat, ezért lakolni fogsz! — Ilyenképen rivalt rá a szegény ártatlan pikolóra Zsán ur!

A Pista gyerek a magá nagy igazának érzetében, egész tisztességtudóan s illedelmesen válaszolt:

— Bocsánatot kérek Zsán ur; de én nem vagyok ebben az esetben hibás, mert hiszen ön ütötte ki a kezemből a poharakat!

— Mit, te még feleselni mersz velem, kölyök? Szentelenségédért nesze ez a jutalom! És e szavak kíséretében ott az étteremben, az összes vendégek jelenlétében, a kis Juliska szemé láttára, arcuzal ütötte a szegény fiut. Meggyalázta ártatlanul.

A vendégek s a jelenlévők természetesen a Pista gyerek pártjára állottak s a vendéglőstől a Zsán ur azonnali elbocsátását követelték. A mi meg is történt még a nap folyamán.

Ámde ez az elégtétel — nem mosta le a Pista gyerek arcáról a szegény bélyegét. Szegény fu, az ő önérzete meg volt ölve. Azt az arcuzal ütést — ő előtte kellett neki elszenvednie — a kit olyan rajongó imádatall bámolt. Juliska tanuja volt az ő meggyalázásának.

Nem tudta elviselni a szegényt. Annak a pikolónak túlságosan kifejtett becsület érzése volt. Az atyjától örökölte: nagygyőri Kovácsházy Istvántól, a ki még élt főszolgabíró volt.

A Pista gyerek tíz éves korában vesztette el atyját és anyját, akik kolerában haltak el egy napon.

A Pista árván maradt, kis vagyonkaja gyámja kezelése alatt volt. Ó hitvártát érzett magában a pincézér pályára — s azért lépett rá, mert itt vélt boldogulhatni. Édes atyjának nemese érzései — mélyen belevésődtek ifjú lelkébe — édes anyja szelidsége párosult ezzel. Borzasztó megalázó volt a fiura a szenvedett arcuzlúts.

Nem tudta túlélni. Még az nap elült. Kerestette a főnöke, kerestette a rendőrség mindenütt. Harmadnapra meg is találták, az újszónyi szigetben, sűrű csalit mélyén akadt rá egy pásztor ember, ott fekvőt halva a szívért furta keresztül egy revolver gyóly. A zsebében egy levél volt, a mely eképen hangzott:

Magyalázva megbecstelentve nem élhetek. Az atyám tanított rá, hogy ha becsületben nem élhetek, inkább haljak meg.

Kihullott vérem szálljon annak a fejére, a ki haláloamat okozta.

Édes anyámtól tanultam, hogy boszu-áll ne legyen. Én tehát a boszút a felettként lakozó Istenre bízom; a kinek szent színe előtt még ma meg fogok jelenni. Ő ítéljen közöttünk! *nagygyőri Kovácsházy István.*

A kis pikoló temetésén ott volt az egész város. Koszoruk özöne borította kopersóját. Egy nefelejek koszoru szalagján ez a fölrírás volt olvasható: „A pikolónak is van szíve” „Juliska”.

Azóta eltelt több mint husz esztendő mint már említettem is!

A nemezis azonban snjtó kezével utól érte Zsán urat. A kis pikoló régen kifolyt vére megfoszlta magát. Tavaly történt. A rendőrség Budapesten nagy raziát tartott; az összefogdosott elzülött alakok között, ott volt Bajcsi János foglalkozás nélküli csavargó pincézér is. Az egykoros gavallér fess snajdij Zsán urat a pálinkás butik padlóján szedték fel és egyenesen a rabkórházba szállították. Kitért rajta a delirium trémens. A mikor a halállal vívódott, agóniájában folytonosan egy átlótt mellü véres pincézér gyereket emlegetett. Ott állott az előtte; rémséges arcuzatára a halál is oda nyomta hideg csont kezével azt a kétségbeesést; a mit a halálba kergetett pikoló véres árnyának emléke idézett elő élete utolsó percében. A pikoló átka fogott.

HÍREK.

Hymen. *Jakab* Zsigmond ismert nevű fiatal főpincézér elfigyezte özv. *Hengl* Katalin urnót, a „oproni „Pannónia” szálloda tulajdonosnőjét.

Hír Angliából. Angolországban élő kartársaink, mint bennünket onnan értesítettek, most a következőképen vannak alkalmazva: *Sach* Ferenc szoba-főpincézér a „Royal Palace” szállóban. Londonban. *Büki* Imre a „Bleuheim House Hotel” főpincézére Londonban. *Doeskák* István a

„Mansionettes Hotel” főpincézere Londonban. *Freyreisz* Antal a „Far. Headingley” főpincézere Jorkshireben. *Kappler* Rezső szobapincézér a londoni „Midland Grand Hotel”-ban

Üzleti hírek. *Eekamp* Gyula a hazai főpincézér kar egyik legtekintélyesebb tagja, a kiváló szakember Nagy-Szebenben a városi nagyvendéglő főpincézérei állását foglalta el. — Nagyváradon a „Széchenyi szálloda” szobapincézérei állását *Höry* Elek, a kávéház főpincézérei állását pedig *Klein* Adolf foglalták el. — *Oszusky* István a budapesti „President” szállóban. *Strók* János Sátorajza-Ujhelyen a „Hungária” kávéházban. *Magel* Gyula Beregszászon az „Ös-Budavár” kávéházban nyertek főpincézérei alkalmazást. — *Kozó* József ismert nevű derék főpincézér Szász-Régenben a „Központi” szálloda főpincézérei állását vette át. — *Fried* Gyula a budapesti „Orient” kávéházban volt kedvelt főpincézere, a minden tekintetben előzőkeny és kitűnő szakember átvette az Erzsébet-körtút és Király-utca sarkán levő Hanusz kávéház főpincézérei állását. — *Schneller* Ferenc jéles szaktársunk, lapunk munkatársa Szabadkán a Horváth-féle nagy kávéház főpincézérei állását foglalta el. Sok szereposzt! — *Janovits* Ede Galgócson a Müller kávéház főpincézére lett.

Pincézérek gyűlhelyei. A Budapestre érkező vidéki főpincézérek legkedveltebb gyűlhelyei: „Orient” szálloda, Kerepesi út 42. sz. — *György* Mihály vendéglője VII. Nyár-utca 3. sz. — *Tóth* József vendéglője IX. Lónyay-utca 3. sz. és *Deutsch* Pál (Schwab A.) vendéglője VII. Akácfa-utca 7. szám. Mindenhol jó konyha, természetes italok olcsó árak mellett kaphatók.

NYILTÉR. *)

A korona érték

kötelező behozatala alkalmával
Kanitz C. és fiai
üzletikönyvgyára.
könyv- és könyv-omdájá
BUDAPEST

Dorottya-utca 12. — Gyár: Vadász-utca 28.

Szállodai és vendéglői

**nyomtatványok és
üzletikönyvek**

készítését ajánlja

olcsó és izlételjes kivitelben

Árajánlatokkal szívesen szolgálunk.

Étlapok, menük legelegánsabb kiállításban.

Eladó szálloda.

Egyik nagyobb vidéki városban az Alföldön egy jó menettelű szálloda üzlet 5000 forintért eladó. Az üzlethez tartozik: 18 vendégszoba, 3 szoba a vendéglős részére, nagy étterem, kávéház a népkörnek 2 nagy helyiség, egy sörsarok, istállók, kocsiszín, omnibusz, födeles hintó, 1 stájer kocsi, 1 paraszt kocsi, 1 vízfordó kocsi, 3 jó ló és jégverem. Házber 2300 forint. — Ugyancsak itt 130 hektó bor bevásárlási arn átvehető. Bővebbet *Ihász György* orsz. közvetítő intézete Budapest, VII. Akácfa-utca 7. sz. alatt ad.

A kamara erdei vendéglő

bérbeadó. Bővebbet a tulajdonosnál:

LOSER M.

Budapest, IX. Ferenc-körtút 18. sz.

*) Az e rovatban közöltékként nem vállal felelősséget a szerk.

Ihász György országos közvetítő-intézete Budapest,

VII. Akácfa-utca 7. szám.

2000 korona ovadékok!

Elhelyezünk szakképzett pincézereket. Közvetítünk üzlet adás-vételeket.

Haszonbéri hirdmény.

Szarvas

mezővárosa (Békésvármegye) tulajdonát képező egy emeletes

vendéglő

16 vendégszoba az első emeleten

nagy kávéház, étterem, söntés

s a többi (a földszinten) haszonbérbe adására folyó évi február 20-án d. u. 3 órakor a városháza tanács termében zárt ajánlati verseny tárgyalást fog tartani.

A bérlet a f. évi márczius hó 1-5-é napjain veszi kezdetét s három, esetleg hat egymásután következő évre terjed.

Miről bérleni szándékozik azzal értesíttetnek, hogy 50 kros bélyeggel ellátott zárt ajánlatukat a f. évi február hó 20-ika d. u. 3 órájáig adják be és ajánlatukat az ajánlati összeg 10%,-tolijának készpénzben vagy értékpapirokban lassák el.

A közelebbi feltételek a város első jegyzői irodájában megtekinthetők.

Kelt Szarvason, 1900. február 1.

Az előjárásuk nevében:

Dancs Béla, Kovács János,
első jegyő bíró.

Boreladás.

Bor finom fehér Vagner szerint 4—5 fokos, **kadarka** és kövi **dinka** vegyes 60 hektó fűlőpszállási saját termésű eladó Fűlőpszállás.

Szentpéter László,

községi jegyző és szőlőbirtokosnál.

Eladó szálloda.

A selmeczi „Szőlő szálloda” szabadkészből eladó vagy bérbeadó.

Bővebbet megtudhatni a tulajdonosnőnél:

Vnutskó Ferencné

Selmecsbányán.

Eladó, esetleg bérbeadó.

Komárom vármegye Tata mezővárosban, a főforgalmi helyen, már 25 év óta fennálló

kávéház

teljes berendezéssel esetleg házzal együtt családi körülmények miatt szabadkészből eladó, vagy esetleg albeletbe kiadó. A kávéház évi 14—15,000 forintot eredményez. Czím a kiadóhivatalban.

MATTONI'S
GISSHÜBLER
rejtőleg
alkalicheer
SAUERBRUNN

Fürdő vendéglő berletére

Ajánlkozik egy a szakács művészetben képzetten vendéglős. Ajánlatok lapunk szerkesztőségéhez küldendők.

Molnár Vilmos

cs. és kir. szab.

sérvkötés és keztügyáros.

Dusan felszerelt raktár minden e szakmába vágó különlegességekben.

Budapest, VII. ker., Károly-körút 28. szám.
Kizárólag itt kapható a legjobbak elismert szabadalmazott kettős és egyoldalú sérvkötő.

Egyedül az én pelottáim vannak úgy készítve, hogy bármely testtartáshoz és testmozdúshoz simulnak s rugalmas ellenállásuk minden más készítménynél nagyobb és állandóbb.

Pelottáimnál feldörzsölések, hörlombok, maradások s kellemetlen nyomás érzések ki vannak zárva.

Sérvkötőim ára a legjutányosabb.

A legszebb és legtartósabb keztügy nálam kaphatók.

Egyetlen raktár legezészerűbb s elpusztíthatlan legkülönfélébb

pinczértáskákban,

melyekre különösen felhívom a vendéglős és pinczér urak figyelmét. Tisztelettel

MOLNÁR VILMOS.

Alapított 1869.

kitűnőnek bizonyult

**SÖRMÉRŐ
KÉSZÜLÉKEK**

lég- vagy szénsavnyomással
szabadalmazott hűtővel

ajánlja

WATTERICH A.

BUDAPEST, dohány-utca 5

Költségmentes ingyen

Sörszivattyú, sörpezgőgépek minden borbetegség elleni czikkék.

Essenciák a rum-, likőr- és ecet-készítéshez hideg úton, minden készlet nélkül.

Képes árjegyzék és kezelési könyv ingyen.

HÖLLE J. MÁRTON

Budaeörs

cs. és kir. udvari szállító.

Ajánlja elősmert kitűnő minőségű

Royal és Prince of Wales

pezsgő-borait

Kizárólagos városi főraktár:

Volyánszky Jenő

fűszer- és csemege kereskedőnél

BUDAPEST,

VIII. Népszínház-utca 9.

KÖ- ÉS KÖNYVNYOMDA

Wesselényi Géza

Budapest, II., Zsigmond-utca II.

Elvállaltatnak készítésre esinos

MENÜ ÉS ÉTLAPOK

mindennemű szállodai és vendéglői nyomtatványok.

Olcsó árak! Tessenek árajánlatot kérni! Olcsó árak!

Vidéki megrendelések gyorsan eszközöltetnek!

Alapított 1881. évben.

HEITTER IMRE

Első győri bizományos közvetítő és elhelyező intézet. — Szálloda, vendéglő, kávéház egy uraságok és magánzók részére.

→ GYŐR, ←

Tefleles-utca 2. szám — és Király-utca 17. szám.
Lakás: Városház-utca 20.

Teljes kávéházi berendezés

két tekeasztallal jutányos árért azonnal eladó.

Bővebbet e lap kiadóhivatala ad.

Ajánlkozás.

Dalárdák tanítására és új daloskórók betanítására ajánlkozik egy fővárosi szakképzett karmester és zenetanár. — Bővebbet e lap kiadóhivatala ad.

Szállodások, vendéglősök, kávék, pinczerek és kávésegédtek országos nyugdíjgyűsülete 1900 évi

február hó 5-én (hétfőn) éjjeli 1 ó.

a „Gambrius” sörösarnok (Érsebet-körút és Wesselényi-utca sarkán) külön termében

összejövetelt

rendezi, melyre a szakipar főnökeit és alkalmazottjait tisztelettel meghívják:

Dr. Solti Ödön, Bokross Károly, jogtanácsos, elnök.

Barta Béla, Omosy József, F. Kiss Lajos, r. bizottsági tagok.

Tárgysorozat:

1. Előnöki megnyitói beszéd.
2. A nyugdíjnyújtás helyzete, eddigi működése. Előadja: dr. Solti Ödön.
3. A nyugdíjnyújtás előnye a szakipar munkásaira. Előadja: F. Kiss Lajos.
4. Záróbeszéd. Tartja: Barta Béla.

Belépti-díj: nincsen.

Eladó szálloda.

A Balaton legélénkebb helyén egy szálloda teljes berendezése 23 szoba, 2 étterem, 1 csapszék, egy nagy kerthelyiség 18 ezer forintért családi viszonyok miatt eladó. — Megtudható e lap kiadóhivatalában.

Társ kerestetik

3000 forinttal egy dunántúli elsőrendű fürdő vendéglő, kávéház és czukrász üzlethez. Esetleg az üzlet 4500 forinttal eladó. Bővebbet a „Vendéglősök Lapja” szerkesztőségé nyujt.

Eladó kávéház.

Aradon, a Szt-Pál-utczában levő

„Polgári kávéház”

melynek havi bevételé 900—1000 forint terjed, csekély házbér mellett 2500 forintért eladó, bővebb értesítést, Garay Sándor „Fiume” kávé Aradon ad.

Székesfehérvárott,

a Kossuth Lajos utcában levő s a mai kor igényeinek megfelelőleg berendezett

kávéházamat

más vállalat átvételé miatt eladom, érdeklődők forduljanak a „Vendéglősök Lapja” szerkesztőjéhez Budapest, VII., Akácza-utca 7.

Trummer Sándor,

vasuti vendéglős és kávéháztulajdonos Székesfehérvárott.

Eladó vendéglői üzlet.

Budapestben a belvárosban egy díszesen berendezett vendéglői üzlet jutányos árért eladó. Bővebbet a „Vendéglősök Lapja” kiadóhivatala ad.

Évi forgalom 5 millió palacska.

Évi termelés 125.000 hektoliter.

Ifj. Haggemacher H.
Sörfőzde.

Palaczk-sör
különlegességek:
Salon-sör.
Maláta-sör.

Megrendelési helyek:
Budapest, V., Kádár-utca 5.
Haggemacher Kőbánya.
Haggemacher Budafok.

↓
↑

Egyes szám
10 kr.

SIPULUSZ LAPJA

Egyes szám
10 kr.

↑
↓

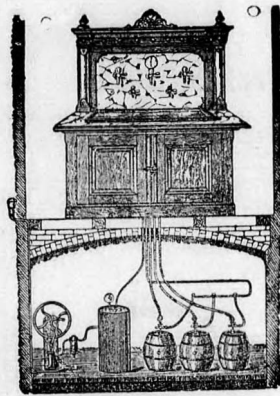
KAKAS MÁRTON

Magyarország legkedveltebb élclapja.
Megjelen minden vasárnap.

Előfizetési ár:

Egész évre	4 frt.
Fél évre	2 frt.
Negyed évre	1 frt.

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Budapest, VIII. ker., Rökk Szilárd-utca 4. szám.

Hirman Ferencz
rész-áru gyára
Budapest, VII., Csányi-utca 9. sz.
Gyári

SÖRKIMÉRO KÉSZÜLEKET

légnymással és szab. sörhűtővel.
Elvállal régi készülékek átalakítását.
Nagy választék
bor- és sörcsapokban,
valamint mindenmű szivattyúkban.
Javitások legoleosóbban és leggyorsabban eszközöltetnek.
Költségvetésekkel kívánatra díjtalanul szolgálok.

Eladó vagy bérebeadó szállodaüzlet

Szegzárdon az általam 3 év óta bérelt

„NAGY-SZÁLLODA“

üzletemet családi viszonyok miatt **eladni, esetleg bérebeadni** szándékozom.

A szállodában van **25 szoba, egy kis terem, a melyet a kereskedelmi kaszinó bérebe bír, van egy szép étterem, nagy kávéház, egy sörház, nagy udvar, 2 nagy istálló, 3 kis istálló, két jégverem.** Teljes és jó karban levő berendezéssel **1900. év január hó Léni átvehető.**

Bővebb felvilágosítást ad a tulajdonos:

MANG JÁNOS, szállodás Szegzárdon.

BOROSZNÓ GYÓGYFÜRDŐ
vendéglője bérebeadó.

Ezen vendéglő **teljes butor és konyha-felszereléssel** egy, vagy több évre vehető bérebe. A bérehez **2000 forint biztosíték** kívánatik. — Ajánlatok az alulirt tulajdonoshoz **Besztercebányára** czimzendők.

Rosnauer Lajos.

A Kőbányai Királysörfőző
Dr. Korányi és Dr. Kéti egyet, tanár urak által gyógy-célokra ajánlott

GOLIÁT MALÁTASÖRE

idegbajokban, vérszegénységnél, emésztési zavaroknál, gyengeségnél stb. kiváló sikerrel használtatik és egyúttal

Legkellemebbébb fűdítő-ital.

Ára vidékre, kőbányai vasúti állomáshoz szállítva: nagy palaez 19 kr., kis palaez 13 kr., fogyasztási adóval együtt. Vidékre legkisebb szállítmány 30 palaez.

Betétt, nagy ládáért: 1 frt 60 kr., kis ládáért: 1 frt 20 kr., palaezért 6 kr., mely azoknak bérmentes visszaadásakor visszaszolgáltatik.

Megrendelhető: a gyári irodában Kőbányán, a városi irodában: VII. kerület, Kertész-utca 40 és a vidéki raktárosoknál.
Budapestben kapható minden nagyobb fűszerkereskedésben és poharankint a Quisiana automata büffetekben is.

Mustár!

Eredeti Francia-mód.

MOCZNIK L.

es. kir. szab. conserv-gyáros

Budapest, VIII., Alföldi-utca 10. sz.

Budapesti elsőrendű vendéglősök szállítója.

Árjegyzéket kívánatra készséggel küld.

Bor eladás.

Idei fejtett homoki

⊗ ⊗ ⊗ ⊗ ⊗ ⊗ *fajborok*

65 hecto fehér, velteliai, chasselas és slankamenka a **19 frt,** 40 hecto sargásfehér kadarka **fixli 18 forintért,** 9 hecto olasz rizling a **21 frt,** 10 hecto schiller a **16 forint** helyben átvéve, üres hordók ide szállítása és a bor a vasúthoz szállításáért hectonként több **KOVÁCS JÁNOS Pusztá-Gyapa** u. p. **Németkér** Tolnamegye.

Telefon 58-35.

Telefon 58-35.

Niemetz Gyula

törvényszékileg bejegyzett

üzletek adás és vevési ügynöksége

közvetít: szálloda, kávéház- és vendéglői üzleteket a fővárosban és vidéken.

Iroda: Budapest, VIII., József-körut 22-24. sz.
a népszínház közelében.

Megbízások lelkiismeretesen, pontosan és a legnagyobb titoktartás mellett gyorsan teljesíttetnek.

Vendéglősök

és

önálló üzletet nyitni szándékozók figyelmébe.

NAGY-KÁROLYBAN

Szatmármegye székhelyén a régibb (uri) kaszinó jelenleg **meglévő épületét részben vendéglő és szállodává kívánja átalakítani.**

Az üzlet a város legélénkebb pontján a vármegyeház átellenében lesz. Diszsz

kávéház, és étterem

12—14 vendégszobából

külön vendéglős lakásból fog állani — egyik szárnya elkülönítve továbbra is kaszinó marad.

Mint hogy a városban modern **ilyenmü üzlet nincs** valószínűleg élénk forgalma lesz.

Ennek bérlésére oly pályázó kerestetik, ki **24000 korona biztosítékot letenni** — s az üzletet teljes komfort-tal berendezni képes.

További felvilágosítás alulírttól nyerhető **Nagy-Károlyban.**

Papp Béla

1—3

ügyvéd, a kaszinó igazgatója.

→ Alapított 1864. ←

DORN FRIGYES

rézműves

Budapest, VII., Rombach-utca 8. szám.

1—12 Ajánlja magát vendéglők és kávéházak

konyha-berendezésére.

réz- és vas-edények czinezésére és minden e szakmába vágó munkák elkészítésére.

— Javítások pontosan eszközöltetnek. —

Bérbeadó vendéglő.

Ó-Kanizsán (Bácsmegeye), a város közepén már 47 év óta fennálló

vendéglő helyiség

1900. évi május hó 1-től több évekre **bérbeadó.** A vendéglőhöz tartozik egy korcsma, kávéház, kaszinó, 4 vendégszoba, lakás, pincze, konyha, jégverem, fedett tekepálya. Nyári fedett helyiség. Evi bér 2000 korona, mely negyedévi részletekben előre fizetendő.

Értekezhetni **Környözy László** tulajdonosnál **Ó-Kanizsán.**

2—2

Francia pezsgőbor-gyárosok

Louis François & Comp.

cs. és kir. udvari szállítók.

Diplome d' Honneur **Promontor.** Arany érem
Lissabon. Páris, Nizza, Temesvár, Anvers.

Van szerencsénk becses tudomására hozni, hogy mi az

egyedüli francia pezsgőbor-gyárosok

vagyunk Magyarországon és czégtünk mint ilyen a budapesti kereskedelmi- és váltótörvényseknél 17.151. sz. a. bejegyezve van.

Főraktár:

BORHEGYI FERENCZ,

ezelőtt **LÁPOSSY.**

Budapest, Haas-palota.

1—3

Vezérképviselettség:

Ruda és Blochmann, Budapest.

A világ legjobb és legolcsóbb sárganyúvize a

1—24

„Baross-forrás“

a legkellemesebb és legegészségesebb székely borvíz. Tulajdonos: **SZILÁGYI ENDRE Bibarczfalván u. p. Agostonfalva.** — Főraktáros **Horváth István Budapest, VII. Erzsébet-körut 2. sz.** — Főképviselet: **Eble Lajos VI. Révay-u. 24.**

Albérlet.

KIS-MARTONBAN (Sopronmegeye)

az

„Arany Szőlő“-hez

címzett

vendéglő

azonnal **albérletbe** adatik.

Bővebbet az „Első soproni sörfőzde és malátá-gyár részvény-társaság“-nál **SOPRONBAN.**

Alapítva 1825.

Alapítva 1825.

HUBERT J. E. POZSONY

pezsgőbor pinczészete

ajánlja elismert kitűnő minőségű pezsgőit, különösen

GENTRY CLUB

márkáját

mint a budapesti országos kaszinó pezsgőjét.

Budapesti főraktár: Szimon István urnál Váczi-körut.

Képviseelő: Kralupper E. C. ur Nádor-utca.

Zilah r. t. város polgármesteri hivatalától.

Zilah város vigadója és szállodája.

479—1900.
kig. szám.**Árverési hirdetmény.**Közhírré teszem, hogy a **Zilah r. t. város tulajdonát képező ujonnan épült****Városi vigadó és szálloda**összes melléképületeivel folyó 1900. évi **április hó 21-től kezdődőleg 12 egymástáni évre, évi 10000 korona bérösszeg kikiáltási ár mellett 1900 február 15-án d. e. 9 órakor** Zilahon a városháza tanács-termében tartandó nyilvános árverésen**haszonbérbe fog adatni.**Árverelni szándékozik tartoznak a **kikiáltási ár 10 százalékát készpénzben vagy óvadékképes értékpapírokban** az árverés megkezdése előtt az árverelő bizottság elnökéhez letenni.

Az árverési és bérleti feltételek egyéb részletei a polgármesteri hivatalban a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Zilah, 1900 január 20-án.

A polgármesteri hivatal.